

og ble vist inn i
Inannas strålende hage

hun plantet ikke treet med
hånden, men med foten

vannet ikke treet med
hånden, men med foten

Det vakre treet, når kan jeg få
en stol av det, sa hun

det vakre treet, når kan jeg få
ei seng av det, sa hun

Så gikk det fem år, ti år
treet vokste seg tjukt

vokste seg stort og rundt
og lot seg ikke barke

ved rota har en slange bol
som ingen forbannelse biter på

høyt på gyllen grein er redet
til stormfuglen og ungene

Vindmare lager seg et hus
midt i stammen

lyder en skingrende
latter

Inanna gråter over de
andre som er der

Sola står opp skinnende
i horisonten

en fuglesverm kvitrer
skvaldrer og svarer